

Ngày Không Còn Mẹ

Trần Hương, FMSR

Ngày không còn Mẹ, con mới hiểu lòng Mẹ bao la. Vầng trăng khuất
Mẹ, con mới hiểu ngọt ngào lời ru. Đời bao lắng

đi, con mới hiểu thế nào là đêm tối. Con mất Mẹ rồi, con mất Mẹ
lo, con thấy cần những bàn tay nâng đỡ. Con mất Mẹ rồi, con mất Mẹ

rồi, con mất Mẹ rồi! Mất cả vầng trăng, mất cả đại dương. Ngày không còn ...
rồi, con mất Mẹ rồi! Mất cả lời ru, mất cả tuổi ...

thơ. Mẹ về quê hương chốn xa vời. Tình Mẹ thênh thang như mây trời.

Quyện xuống hồn con, như vòng tay ôm con thơ bé. Mẹ về quê

hương chốn xa vời. Tình Mẹ thương con không đổi đời. Thầm nhắc nhở

con: "Hãy sống thanh cao, hỡi con yêu của Mẹ!" Ngày không còn

Mẹ, con mới hiểu Mẹ là dòng sông. Chờ bao ước mong, mong tới

ngày đưa thuyền con xuôi bến. Con mất Mẹ rồi, con mất Mẹ
rồi, con mất Mẹ rồi, con mất Mẹ
rồi, con mất Mẹ

rồi, con mất Mẹ rồi! Mất cả dòng sông, mất cả chờ mong. Con mất Mẹ ...
rồi, con mất Mẹ rồi! Mất cả vầng trăng, mất cả đại dương. Con mất Mẹ ...
rồi, con mất Mẹ rồi! Mất cả lời ru, mất cả tuổi ... thơ.